

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 115.

33te Møde.

Onsdagen den 13de Marts.

(Fork.)

— — — Da denne Bei, som allerede omtalt, efter de forhaandenværende Omstændigheder, forekom os mislig at slaae ind paa, var det med megen Tilfredsstillelse, at vi af Indenrigsministeriets Tilkjendegivelse i Rigsdagsforbundings Møde den 22de November s. A., erfarede: at naar tidligere Overtrædelser af Landbologivningen anmeldtes for samme, og Anmeldelsen ledsagedes af Data, der paa nogen Maade bestyrkedens Rigtighed, Ministeriet da anseer det for sin Pligt, at foranstalte Sagen undersøgt, og naar dertil efter Undersøgelsens Tilendebringelse findes retlig Anledning, at paatale Overtrædelserne ad Rettens Bei.

Med fuld Forvisning om, at vor Anklage ikke grundes paa løse Paastande, men at dens Retssædighed derimod er støttet deels paa let bevistlige, ja haandgribelige Facta, deels paa Data, der vel for Tiden ere meer eller mindre indhyllede i Mørke, men hvorover en energisk offentlig Undersøgelse vil kaste tilstrækkeligt Lys, til at gennemskue Misbrugenes mange Irgange, tillade vi os at fremkomme med dette vort Andragende for Ministeriet, og at udtale det Haab, at samme maa befindes, at egne sig til at foranledige anstillet en nærmere offentlig Undersøgelse, samt efter dennes Tilendebringelse og Udfald en offentlig Paatale ad Rettens Bei.

Ved Enke-Grevinde Danneffjold-Laurvigs ommeldte Disposition har hun som daværende Eierinde af Skjoldnæsholm med tilhørende Bøndergods, fastsat en Deel Bestemmelser for Høveri, Indfæstning og Landgilde, der bliver at svare af Godsets Bønder „baade

nu og i Fremtiden,“ som det i samme heder, og for fremdeles at være „forfiktet om, at endog denne Indretning kan blive Efterkommere, Skjoldnæsholms Giere og underliggende Bønder til sand Nytte i de efterfølgende Tider“, har hun ansøgt og under 29de Septbr. 1780 ogsaa erholdt Kongelig Confirmation paa „forefrevne Høveri-Bestemmelse udi alle dens Ord, Clausuler og Puncter. . . Forbydende Alle og Enhver herimod, efter som forefrevet staar, at hindre eller i nogen Maade Forsang at gjøre, under Borhyldest og Raade.“ Dispositionen er derefter thinglæst ved Skjoldnæsholms Birkething den 14de Octbr. 1780 samt ved Skjellands Landsting den 10de Septbr. 1794; — den er fremdeles paany confirmeret og stadfæstet af Kong Frederik den 6te under 11te Januar 1811, og, efterat den ligeledes var indsendt til Confirmation ved Kong Christian den 8des Thronbestigelse, blev der os meddeelt en Cancellie-Resolution, hvorefter en saadan Confirmation blev i Overensstemmelse med Patentet af 25de Marts 1840 og Cancellie-Rundgjørelse af 28de næstefter erklæret for unødvendig.

Det vil af disse opgivne Data allerede være klart, at den ommeldte Disposition maa være fuldkomment forbindende for enhver Eier af Skjoldnæsholm; den indeholder en Byrde paa Eiendommen, en Indskrænkning i Udøvelsen af Eiendomsretten, som den dertil berettigede Disponentinde har paalagt samme i Faveur af Godsets Fæstere, samtidige og tilkommende, som hun har paalagt den ikke alene for sit eget Vedkommende, men ogsaa, som der flere Steder i Dispositionen siges „for Efterkommere“ eller „for tilkommende Giere af Skjoldnæsholm“; hun har erholdt Kongelig senere fornyet Confirmation paa samme, som gjældende og forbindende „baade nu og i Fremtiden“, eller som det, som allerede anført, herom i Dispositionen hedder: „for at være for-